

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 94.

Femte Session.

64de Møde.

Torsdagen den 9de Februar.

(Fortf.)

Boserup: Det har forekommet mig, at Discussionen ikke ganske har holdt sig til det foreliggende Spørgsmaal og de Interesser, som strengt taget alene dermed ere forbundne. Det er vel af et enkelt æret Medlem blevet udtalt, at Lovforslaget kun gik ud paa Ophævelsen af Indførselstolden for en vis begrænsset kort Tid under Dyrtidsforholdene, og jeg troer, at vi meget strengt bør holde os dertil, og al, dersom Lovforslaget betragtes fra den Side, er det finansielle Spørgsmaal noget meget Ubetydeligt. Men der er et andet Hensyn, som jeg troer, der nok er værd i nogle saa Dieblikke at omtale, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Indførselen af formalede Kornvarer og Fedevarer i det Hele taget kan ansees for skadelig ligeoverfor den Production, der finder Sted i selve Landet. Jeg troer nu at Korn- og Dvægavlen i det Hele taget staaer paa saa godt et Trin i Danmark, at vi ikke behøve at frygte for Concurrence fra Udlandet. Men det, som især, troer jeg, maa stemme Thingets Medlemmer til at vedtage denne Lov, er, saaledes som en meget æret Taler, der nu satte sig, udhævede i Begyndelsen af sit Foredrag, at vi have i de senere Aar en saa ganske sjelden Conjunctur for Korn- og Fedevarers, og anden saadan Udførsel til de Best for Danmark liggende Lande, at detslige Varer ere blevne fordyrede i en overordentlig Grad; og naar vi derhos tage Hensyn til Beliggenheden af Kjøbenhavn og Verne herovre, saa er det bekendt, at disse høie Priser kunne ved Indflydelsen af en meget streng Vinter og Dyrtidsforholdene blive endnu

mere trykkende for den menige Mand. Uagtet det nu vel muligens kan være til nogen Stade for Producenterne i Landet, at Indførselen lattes med Hensyn til sliche Varer, saa mener jeg dog, at det er billigt, at Enhver i Landet, som nyder godt af disse særegne Goder og høie Priser paa Fedevarer og Kornvarer, i et enkelt Dyrtidsaar uden al Betænkning vedtager en Lov, som letter Indførselen for de mindre formuende Classer af sliche Fornødenhedsartikler, og derfor skal jeg stemme for Loven.

Lüttichau: Jeg skulde ikke gjentage nogen Bemærkning angaaende denne Egalisering af Hartkornskatten, naar det ikke var hændet mig et Par Gange i den senere Tid, at jeg under Discussionen er bleven afbrudt med den Bemærkning, at jeg ikke rigtig havde opfattet, hvad der var blevet sagt. Jeg tør benytte denne Leilighed til at anmode de Herrer, som have afbrudt mig, om at efterlæse Rigsdagstidenden, og jeg troer, at de da ville finde, at jeg ikke har taget feil. Men hvad det sidste Tilfælde angaaer, da forekommer det mig, at det maa være tydeligt for Enhver, at den ærede Taler har udtalt, at Finansministeren, naar der var Spørgsmaal om større Udgifter — 80,000 Daler nævnte han —, som foranledigedes t. Ex. ved Hartkornets Egalisering, saa gik Finansministeren let derover, og naar der derimod var Tale om mindre Udgifter, saa standsede han saadanne Forslag. Deri troer jeg, at det ligger klart, at den ærede Landstingsmand har meent, at Hartkornets Egalisering var en Udgift for Staten, og at det ikke var en Udgift for Staten, troer jeg er det ærede Thing bekendt.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved: